

PASSPORT!

Et skuespil for 3 skuespillere

af

Gustavo Ott

oversat til dansk af Thomas Hauger

Alle rettigheder i Danmark:

Thomas Hauger,

thomas@hauger.dk

Gustavo Ott

gustavott@yahoo.com

www.gustavott.com.ar

SGAE-

Sociedad General de Autores de España

Nro. 64171

Rollerne:

EUGENE

OFFICEREN

SOLDATEN

De 3 skuespillere bør være af blandet køn, men det er lige meget hvem der spiller hvem.
Spilles Eugene af en kvinde kaldes hun i originaludgaven for Eugenie

Handlingen udspiller sig på en jernbanestation i et eller andet glemt land.

“PASSPORT”... blev første gang opført på Cuarta Pared Teater i Madrid, Spanien i 1992 instrueret af Javier Yague. I 2003 blev det produceret af Teatro San Martín de Caracas, instrueret af by Luis Domingo González. Originalt castet bestod af:

MARIA BRITO som Eugenia

DAVID VILLEGAS som Officerenen

ALFONSO REY som Soldaten

1

Jernbanestation

På den ene side sover Soldaten i en stol der dårligt nok kan holde ham.

På den anden side sover Eugene i hans togsæde med et halvt åbent landkort på skødet. Kortet falder på gulvet. En travl passager ramler ind i Eugene.

Vi kan høre de andre passagere snakke på forskellige sprog. Eugene opdager et skilt på et ukendt sprog, der viser stationens navn.

Eugene tager sin kuffert og går undersøgende rundt på stationen lyttende til højtalerens stemme, der skratter en meddelelse på et uigenkendeligt sprog.

Eugene kigger efter nogen at snakke med, men ingen stopper. Han/hun sætter sig på sin kuffert og ser på sit ur uden at forstå det tidspunkt det viser.

Så vågner Soldaten op - som en slags daglig rutine - og begynder at råbe.

Soldaten: Alle bedes gå ud! Det er lukketid. Alle ud!

Eugene ser Soldaten og skynder sig håbefuldt over til ham.

Eugene: Undskyld mig, hr., kunne De, hr., undskyld mig, jeg, jeg...

Soldaten: Forlad stationen, vi lukker nu. Kom tilbage på mandag.

Eugene: Undskyld, men jeg har et problem. Det tror jeg i hver tilfælde, Jeg har mistet mit...

Soldaten: Forlad stationen. Alle ud! Vi åbner igen på mandag.

Eugene: Jeg forstår ikke hvad De siger, hr., men...

Soldaten: Ud! Alle ud!

Soldaten bekymrer sig ikke om Eugene, indtil han pludselig vender sig imod ham med foragt.

Eugene: Hr., Jeg vil gerne spørge om noget.

Soldaten: Nåh. Hvad vil du?

Eugene: Jeg forstår ikke deres sprog...

Soldaten: Hvar? Hvad siger du?

Eugene: Hvad siger de?

Soldaten: Hvad helvede vil du?

Eugene: Ved De hvor jeg.... Hvor er jeg! Hvad land er det her?

Soldaten: Jeg forstår dig ikke. Skaf en tolk.

Soldaten vil gå men Eugene stopper ham. Soldaten er irriteret.

Eugene: Jeg forstår det ikke! Hvilket sprog taler De? Jeg forstår ingenting, hr....

Soldaten: Passport.

Eugene: Undskyld?

Soldaten: Passport!

Eugene: Nåh! Passport. Her er det. Selvfølgelig, Passport.

Eugene giver ham sit pas. Soldaten studerer det omhyggeligt. Han sammenligner fotoet med Eugene's ansigt. Han tjekker stemplerne.

Soldaten: Det er mærkeligt. Det ser rigtigt ud.

Soldaten går med Passet. Før han går gør han et eller andet uforståeligt tegn til Eugene.

Eugene: Vente her, ik'osse?

Eugene venter længe. Minutterne føles som timer. Han sjasker lidt rundt indtil han havner på sin kuffert igen. Der er total stilhed, der bliver brudt af ankomsten af Officeren, som med tegn beder ham om at forlade stationen.

Officeren: Alle ud, forlad perronen, du kan ikke blive her

Eugene henvender sig usikkert til ham.

Eugene: Hr. Kan De ikke fortælle mig... hvilken by er vi i?

Officeren: Ryd perronen. Det er lukketid. Ikke flere tog før i morgen.

Eugene: Hvad siger han? Spanien? Tobago?

Officeren: Du bliver nødt til at gå.

Eugene: Jeg forstår ikke hvad du siger!

Officeren: Af sted, farvel. Det er på tide at gå.

Eugene: Hvad siger de? Gå! Gå! For Guds skyld, hvor?

Officeren: (På dårligt Spansk) Du tale Spansk?

Eugene: Español-Spansk... nej, jeg forstår det ikke. Spansk, lidt, un poco.

Officeren: Passport!

Eugene: Jeg har lige givet det til den anden Soldat.

Officeren: Passport!

Eugene: Jeg sagde jo lige...

Officeren: Spil ikke spil med mig.

Eugene: Jeg gav mit pas til den anden Soldat... han forlod stedet og han er ikke...

Officeren: Hm...intet pass. Hvor er du fra?

Eugene: Vi vil aldrig komme til at forstå hinanden. Gu' ved hvad klokken er. **(ser på sit ur)** Det kan ikke være rigtigt. **(Til Officeren)** Ved de hvad klokken er? **(Viser ham sit ur)** KLOK-KEN.

Officeren: Et forsøg på bestikkelse?

Eugene: Sagde de fem? Hvad siger han?

Officeren: Han har ikke noget pas. Han snakker volapyk og han forsøger at bestikke mig.

Eugene: Den er ikke fem. Sagde de halv seks? **(Ser på sit ur)** Det lort – det er gået I stå.

Officeren: Har du nogen anden form for identifikation?

Eugene: **(Peger på sit ur)** Det er gået I stå.

Officeren: Jeg kan ikke fordrage at sige det, men du har et alvorligt problem.

Eugene: Vor Herre bevares for en åndssvag situation!

Officeren: Dine do-ku-men-ter.

Eugene: Jeg forstår dem ikke, jeg taler dansk. Jeg forstår dem ikke. Jeg taler dan-sk! Habla Danes. Sprechen Danish. Speak Danish!

Officeren: (Forsøger at efterligne) Spiiii..

Eugene: Spee?

Officeren: Spii..

Eugene: E-e-e. Speak.

Officeren: Spi- Spy – spion? Du indrømmer du er spion?

Eugene: Jeg taler dansk! I speak Danish!

Officeren: (Tager håndjern frem og sætter dem på Eugene. Eugene skriger, men officeren vil ikke høre på ham) Du er en forbandet....

Musik. Officeren tager Eugene med til hans bord og giver ham en stol. Ved hans side er hans kuffert. Soldaten dukker op bag Eugene, som ikke ser ham lige med det samme.

Officeren: ...Spion!

Soldaten: Har han tilstået?

Officeren: Og han har ikke noget pas.

Eugene: Jeg forstår dem ikke. Jeg forstår overhovedet ikke noget. Hvad er det I siger?

Officeren: Passport!

Eugene ser mod himlen med en desperat bevægelse.

Officeren: Hvor kommer du fra? Nord, Syd?

Soldaten: Der er noget mærkeligt ved dig.

Officeren: Du må være syd fra.

Soldaten: Åbn en sag på ham og så smider vi ham i hullet.

Officeren: Jeg skal forklare dig din situation. DU er klar over, at du har gjort noget ulovligt ikke?

Eugene: Undskyld? (**Desperat**) Hvad siger De? Jeg forstår ikke noget som helst.

Soldaten: Han siger at han ikke forstår noget.

Officeren: Taler du hans sprog?

Soldaten: Lidt

Officeren: Hvordan kan det være du kan så mange sprog?

Soldaten: Jeg ser en masse TV.

Officeren: Forklar ham, at skal underskrive det her papir

Soldaten: (til Eugene) underskriv papiret din orm.

Eugene: Jeg forstår ikke hvad du siger.

Soldaten: (Til Officeren) Han siger, at han forstår det perfekt

Officeren: Strålende... (skriver) "...Jeg forstår at jeg har bragt mig selv i en forfærdelig ulovlig situation og jeg afstår frivilligt fra alle mine umistelige rettigheder..."

Soldaten: Ja, sådan

Eugene: (forsøger at se på Soldaten) Ja?

Soldaten: Du skal bare sige JA – det er det hele

Eugene: Ja?

Officeren: Fordi du er trængt ind I landet uden pas er straffen meget hård.

Eugene: Jeg forstår ikke noget.

Soldaten: Han siger, at det er han godt klar over.

Officeren: Godt så: kom du alene eller sammen med andre?

Eugene: Jeg forstår ikke....

Officeren: (Til Eugene) Kommer du syd fra?

Eugene: Undskyld jeg forstår ikke noget.

Officeren: Hvad siger han?

Soldaten: Han kommer sydfra, fra en by oppe i bjergene med en havn. Han har en kone, en elskerinde og en søn han ikke har set i lang tid. Men det generer ham ikke så meget som følelsen af at være ligeglad med det.

Eugene: Undskyld Hr. kan de være så venlig.... Kan de være så venlig at fortælle mig hvad der foregår?

Officeren: Passport!

Eugene: Men jeg har jo lige for talt dem, at jeg gav det til en...
(endelig ser han Soldaten) Til ham! Jeg gav mit pas til ham!

Soldaten: Han siger at han ikke har noget pas og at han er skide lige glad, for du er et røvhul og jeg er meget intelligent, og alligevel en smuk mand.

Officeren: Siger han det?

Soldaten: Faktisk brugte han ordet dødfлот i stedet for smuk.

Eugene: Jeg regner med at du fortalte ham, at du har mit pas.

Officeren: Hvad lavede han da du fandt ham?

Soldaten: Han kiggede rundt over det hele og jeg tror han forsøgte at anbringe en bombe i en barnevogn. Er det ikke rigtigt?

Eugene: Jo det er... (til **Officeren**) Der ser De. Alt er OK.. Soldaten her har mit pas og han har allerede kigget det igennem. Ikke osse?

Officeren: Hvad sagde han. Er det sandt?

Eugene: Ja, han har det.

Officeren: For sidste gang: Passport!

Eugene: Hold nu op, jeg gav mit pas til...

Officeren: Passport!

Eugene: Fuck det!

Officeren: Passport!

Eugene: Røvhuller.

Officeren: Det her subjekt er mistænkeligt. Måske forstår han os, men spiller bare dum.

Soldaten: Eller han kalder os øgenavne. Fornærmer os...

Officeren: Men du forstår jo hvad han siger.

Soldaten: Når han snakke hurtigt er der ikke meget jeg fatter.

Eugene: Jeg vil tale med konsulatet.

Officeren: Passport!

Eugene: Jeg har jo sagt, at jeg har givet det til ham der.....

(Eugene forsøger at røre ved Soldaten.

**Soldaten slår ham med riffelskæftet. Eugene slås bevidstløs.
Musik. Soldaten og Officeren kigger konspiratorisk på hinanden)**

Officeren: Lad ham sove lidt. Tjek lige hans bagage.

(Soldaten roder hans kuffert igennem. Han tager alt ud, stykke for stykke)

Officeren: Tjek det hele omhyggeligt. Jeg ønsker ikke en gentagelse af det der skete med min bror og den bombe.

Soldaten: Ja det er det alle udlændinge kan... plante bomber.

Officeren: En bombe dræbte min bror.

Soldaten: Hvar? Sådan rigtigt? I et angreb?

Officeren: Nej, den gik af da han legede med den.

Soldaten: Legede han med en bombe?

Officeren: Han var ikke for smart.

Soldaten: Det tror jeg helle ikke. Det ligger til familien – hvar?

Officeren: Spil ikke smart overfor mig eller jeg sender dig tilbage til og rens lokummer.

Soldaten: Undskyld Sir. Det vil ikke ske igen.

Officeren: Er der ingen der er død I din familie?

Soldaten: Hvad mener du?

Officeren: Ja af en bombe og sådan noget lort....

Soldaten: Min far.

Officeren: Ah...

Guard: En turist. Hun krydsede grænsen med en håndtaske. Så smed hun den. Min far forsøgte at være venlig og booommm!

(Eugene kommer til sig selv, men bliver på gulvet)

Eugene: Hvad er der sket? Hvorfor har I slået mig?

Soldaten: Han er vågnet.

Officeren: Vi må hellere kropsvisitere ham, han kunne være bevæbnet.

Eugene: Hvorfor slog I mig? Hvad har jeg gjort?

Soldaten: Jeg slog dig lidt hårdt så du kunne få dig en lur.

Officeren: (Til Eugene) Kaptajnen advarede mig. Der er masser af terrorister...DU må forstå – der har været en masse angreb.

Eugene: Jeg gætter på det var en slags undskyldning.

Officeren: Du behøver ikke at se ret langt væk, I går blev et rutefly.....

Eugene: Tak...tak, jeg kan forstå at vi alle er en smule nervøse.

Officeren: (Hjælper Eugene op) Du er I et land hvor der er massevis af fjender.

Eugene: Det er OK. Det gør ikke så ondt længere.

Officeren: (Tager Eugene i armen) Og der er derfor jeg bliver nødt til at vide hvor dit pas er.

Eugene: Hvar?

Soldaten: Hør her, lad os få det overstået i en fart. Jeg er nødt til at vide hvem du er, hvor du kommer fra og hvad du er ude på.....

Eugene: Jeg tror de forstår mig nu.

Officeren: Det ville være bedre hvis du holdt din kæft mens jeg...

Eugene: Fint. Alt forladt. Kunne du fortælle mig hvordan jeg kommer til...?

Officeren: Passport!

Eugene: De kommer aldrig til at forstå mig!

Soldaten: Der er nogen bøger her.

Officeren: Bøger? På hvad sprog?

Soldaten: Aner det ikke. Græsk, kinesisk, peruviansk.

Officeren: Græsk Peruviansk? Er du Græsk Peruvianer?

Eugene: Hør lige, jeg forstår ikke et kuk af hvad I siger. Jeg var med toget og må ha' misset en station. Jeg har en billet til... min billet!

(Eugene roder febrilsk i sine jakkelommer. Soldaten bliver rædselsslagen og sigter på ham med sin pistol og råber af ham. Officeren trækker også sin pistol og sigter mod Eugene)

Begge: Hvad er det?! Hvad laver du? Hænderne op. Hænderne op eller vi skyder dig dit møgsvin. Ned på jorden, hænderne op. Hænderne op!!!

Soldaten tager fat i Eugene mens Officeren sigter på ham. De stiller ham op af muren og kropsvisiterer ham igen.

Soldaten: (Undersøger hans lommer) Jeg tror jeg har fundet hans pung.

Officeren: Tjek den omhyggeligt....

Soldaten: Hej, se her!

Officeren: Hvad er det?

Soldaten: Penge. Udenlandsk valuta.

Officeren: (Slår Eugene) Har du deklareret de her penge ved grænsen?

Eugene: Det er mine.

Soldaten: Her er flere penge og cigaretter.

Officeren: (Slår Eugene) Cigaretter? Stoffer?

Eugene: Du smadrer mine ribben!

Officeren: Så du forsøger at smugle illegale varer?

Eugene: Hvadfor noget?

Officeren: Fremmed valuta, hvor? Du ved det er forbudt at tage fremmed valuta med ind i det her land?

Soldaten: Ingen pas og forsøg på at undergrave vores økonomi og vores børn med fremmed valuta og stoffer.

Eugene: Hvad er det I siger? Hvad har jeg gjort?

Officeren: Hvad er du egentlig for en fyr? Smugler syd fra?

Eugene: Lad mig lige forklare.

Officeren: Vi ved hvad vi skal gøre med sådan nogen som dig, terrorist, fucking smugler.

Eugene: Er der ingen der kan hjælpe mig?

(et slag tvinger Eugene I knæ. De vender ham om)

Officeren: Har du noget du gerne vil sige?

Eugene: Jeg forstår ikke hvad I siger?

Officeren: Hvor er dit pas?

Eugene: Var?

Officeren: Passport!

(De giver ham bind for øjnene)

Eugene: Hvad sker der? Jeg har ikke gjort noget.

Soldaten: Lad vær' med at sige noget der kan blive brugt imod dig.

Officeren: Det er spild af tid, han forstår ikke et ord.

Eugene: Jeg har ikke gjort noget. Forstår I det da ikke? Jeg vil gerne tale med.... jeg vil tale med nogen der forstår hvad jeg siger.

Officeren: Få ham til at holde kæft og sluk så lyset.

Soldatens: (Gør sine hænder klar) Javel Sir.

(Officeren går. Soldaten og Eugene er alene tilbage. Soldaten knækker sine fingre. Musik)

2

**Eugene, med blind for øjnene. Soldaten sover ved siden af ham.
Bag ved dem æder Officeren larmende sin suppe.**

Eugene: Jeg har aldrig haft nogen problemer med politiet eller militæret. Jeg har aldrig forbrudt mig mod loven. Faktisk har jeg aldrig været inde i et fængsel. Jeg har aldrig set et i hele mit liv.

Kan du ikke tage det bind af?

Jeg sværger jeg skal nok lade være med at se noget.

Sådan noget her er aldrig sket for mig før. Jeg troede ikke sådan noget overhovedet skete. Måske for andre – men ikke for mig.

Jeg går ud fra at regeringen allerede har anmodet om min frigivelse.

De taler sikkert om mig I nyhederne. Du ved der var engang da jeg troede at skrækkelige ting ville ske for mig så jeg kunne få erfaring, vokse. Forfærdelige hændelser mens jeg stadig var ung. Fantastiske historier at fortælle. Men intet skete for mig. Jeg håber at hele denne her situation vil give mig erfaring.

Jeg kan bare ikke forstå, hvad det skal gøre godt for.

Jeg gætter på, at det betyder et eller andet.

Hvad tror du det betyder, hvar?

Hvar?

Hvad tror du det betyder?

Officeren: Jeg forstår ikke hvad du siger. Du kunne være i gang med at fornærme mig på det der mærkværdige sprog. Og jeg tror bare du er ved at bede dine bønner.

Hold så kæft!

Eugene: Så du tænker hvad jeg tænker. Hele det her eksperiment vil ende godt. Og Jeg får en masse ud af det... Jeg er glad....

Jeg er glad for at du tænker sådan.

Officeren: Måske tale du i kode. Kommunikerer med dine medskyldige. Via... via en antenne... eller på en eller anden måde som vi ikke kender. Gennem luften. De har vi det. Du kommunikerer gennem luften...

(Soldaten vågner op)

Soldaten: Hvad ske der?

Officeren: Du snorkede.

Soldaten: Jeg snorker ikke. Jeg drømte at jeg var en anden. **(Til Eugene)** Drømmer du nogensinde at du er en anden?

Eugene: **(Til Soldaten)** Jeg tror jeg kender dig. Ja...Ja...Ja...

Soldaten: **(Efteligner ham)** ja...ja...ja...

Eugene: Din stemme lyder bekendt. Selvom jeg ikke kan se dig kan jeg fornemme dig. Din stemme lyder som den Soldat jeg mødte for et par dage siden på jernbanestationen. Ham der tog mit pas.

Soldaten: Pas?

Eugene: Præcis. Kan du ikke tage det bind af...?

Soldaten: **(Gør grin med ham)** Ja...Ja...Ja...

Eugene: Ja? Ja?

Soldaten: Ja...Ja...Ja... **(ler)** Du er en svindler. Dit pas er ikke det papir værd det er trykt på.

Eugene: Hvad er det?

Soldaten: Ja...Ja...Ja...

Eugene: Jeg husker ansigtet på ham der tog mit pas, for da jeg første gang så ham, mindede ham mig om en eller anden.

En eller anden jeg har set... på TV derhjemme. Det var et program om hvordan unge bliver uddannet i at forsvare vores land i mod fjender. I et lille rum, måske som det her. De var presset derind, der må have været mindst 80 ialt...

Ingen tøj, Ingen plads. Kæmpende for at få vejret.

Og du spurgte dem: Vil I forsvare Jeres land?

Vil I dø for Jeres land?

Og de sagde JA.

De ville give alt for deres land. Du talte som ham soldaten.

Men jeg gætter på at Soldater lyder ens overalt.

(Soldaten tager bindet af Eugene's øjne)

Eugene: Tusind tak! Endelig. Du!!

(Soldaten burger kluden til at kneble Eugene, som nu ikke kan sige noget)

Soldaten: Lad os så høre dine bønner nu.

Officeren går hen til Eugene, hjælper ham op at stå og tager hans håndjern af. Eugene forsøger at fjerne kneblen, men Officeren advarer ham imod det. Han tager Eugene hen til bruseren

Officeren: Vi venter på en opringning fra hovedkvarteret så vi kan finde ud af hvad vi skal gøre med dig. Men sådan noget tager tid. Først skal man finde vagthavende, som skal gennemgå dokumenterne, rapporterne, arkiverne. Vagthavende vil ringe når dit land kontakter ham og du bliver så deporteret eller anklaget og dømt efter vores love. Forstår du?

Eugene nikker automatisk. Han tager sit tøj af undtagen kneblen. Han plasker lidt vand over sig selv, men tager ikke et helt bad. Officeren giver ham et håndklæde. Eugene tørrer sig. Han ryster af kulde. De to ser på hinanden.

Pludselig og meget venligt, fjerner Officeren kneblen.

Officeren: (Høfligt) Jeg håber ikke de har skadet dig.

Eugene: Jeg er bange for at jeg ikke forstår dem...

Officeren: Jeg ved at vi ikke tale det samme sprog, men...

Eugene: Jeg forstår dem ikke hr., ikke et ord...

Officeren: Men vi forstår da hinanden, ...ikke?

(Soldaten kommer ind med et glas og en kande vand på en bakke)

Officeren: Kunne du tænke dig noget af denne dyrebare væske?

Eugene: Tak...

Officeren: Ja?

Eugene: Ja...

(Officeren beordrer Soldaten til at servere ham vand. Eugene drikker)

Eugene: Tak...tusind tak... jeg vidste der må have været en eller anden misforståelse.

Officeren: Er du stadig tørstig?

Eugene: Hvar?

Officeren: Tørstig?

Eugene: Jeg - taler – ikke – de - res sprog.

Officeren: Du ved. Drik... at drikke..

(laver drikke bevægelser)

Eugene: Åh! At drikke... Ja, Ja... Ja...

Officeren: Mere vand, hurtigt...!

(Soldaten giver Eugene mere vand. Eugene drikker det, men efterlader lidt. Soldaten hælder det ud)

Officeren: Nåh. Det er faktisk sådan a jeg arbejder for regeringen her på denne jernbanestation. Jeg bor I denne her by. Jeg er her fra, men – ser du – jeg er også en verdensborger, en humanist.

Eugene: Tusind tak. Det er meget venligt af dem...

Officeren: Selv om jeg ikke taler dit sprog. Jeg ved nøjagtigt hvad du går igennem.

Eugene: Jeg går ud fra at de har talt med konsulatet nu....

Officeren: (laver drikke bevægelser) Ønsker du mere at drikke?

Eugene: Nej tak.

Officeren: Fint. Giv ham mere vand.

(Soldaten giver ham mere vand. Eugene tager imod med et suk)

Officeren: Du har et rart ansigt. Du ligner ikke en terrorist eller en smugler. Vil du have mere vand **(laver drikke bevægelser)**

Eugene: Nej tak!

Officeren: Fint. Giv ham mere vand.

(Soldaten giver ham vand. Eugene drikker det med besvær)

Officeren: Du har et venligt ansigt...

Eugene: **(Stående)** Sagde de, at vi kan komme af sted nu?

Officeren: Nej, du er ikke nogen kriminel....

Eugene: **(Sætter sig igen)** VI bliver

Officeren: Men du må samarbejde... Vil du have mere vand? **(laver drikkebevægelser)**

Eugene: Nej tak, bestemt ikke. Ikke nu. Det er nok. Jeg vil ikke have mere. Nej tak.

Officeren: Fint. Giv ham mere vand.

(Soldaten giver ham vand. Eugene drikker det, men spilder det meste ned af sig)

Officeren: Vi bor langt fra alt. Udlændinge kommer her stort set aldrig. Ikke engang folk fra vores eget land kommer her. Folk fra nabo regionerne kommer her slet ikke, så du kan nok forstå at en person som dig, som...vil du ha' mere vand? **(laver drikkebevægelser)**

Eugene: Nej tak! Jeg ber så bønligt! Nej tak – ikke mere.

Officeren: Fint. Giv ham mere vand.

(Soldaten giver ham vand. Eugene føler at han er ved at eksplodere)

Officeren: Forstår du vi har masser af vand her! Der er en masse floder og åbne vandledninger.

Eugene: Bare jeg kunne forstå hvad du siger.

Officeren: Nu kommer det så!

(På Officeren's ordre, tager Soldaten en gammel mikrofon fra bakken og viser den til Eugene)

Soldaten: Gentag det.

Eugene: Hvar?

Officeren: Gentag det du sagde

Eugene: Hvar?

Officeren: "Forstådig"

Eugene: Forstå dig

Soldaten: "Forstådiig"

Eugene: Forstå dig!

Officeren: Jeg håber ikke du har sagt noget der kan blive brugt imod dig.

Eugene: De forsøger sikkert at finde ud af hvad sprog jeg taler. Få fat i en tolk.....

Officeren: Okay, det er vejen frem, min ven. Gentag efter mig: "Jeg will forstååå diig"

Eugene: Forstå dig...

Soldaten: Forstå dig...

Eugene: Forstå dig...

(Alle ler)

Officeren: Glimrende.

Eugene: Det ku' du li'. Forstå dig, forstå dig. **(Ler)** Du begynder at forstå mig en anelse...

Officeren: Glimrende, nu siger du dette ord sammen med mig: **(Efter en pause)** Pass...

Eugene: Pas.

Officeren: port... Passport.

Eugene: Oh min Gud!

Officeren and Soldaten: Passport!

Eugene: I har ikke forstået et ord af hvad jeg har sagt.

Officeren: Sig Passport!

Eugene: Hvad slags helvede er det her?

(Officeren bliver tosset og griber Eugene voldeligt)

Officeren: Du må da en eller anden slags identifikations papir. Det har alle da. Ingen får speciel behandling her!

Officeren and Soldaten: Passport! Passport. Passport!

Eugene: Gode Gud, hvad er det her for et sted?

Musik. Officeren og Soldaten slæber Eugene til den ene side af scenen.

Eugene ligger på gulvet, på et simpelt lagen.

Han hører mennesker i det fjerne.

Han rejser sig og går hen til vinduet.

Han kigger ud.

En park lyser op.

På scenen læser Soldaten en avis og venter...

Fra den anden side kommer Officeren, klædt som en is sælger, langsomt ind skubbende sin vogn.

Menneske stemmer, speciel børnestemmer.

Soldaten slår til en myg og ser på Eugene.

Is manden tager sig en is men han kigger på jorden.

Soldaten går over til Eugene.

Soldaten: Hvad så udlænding. Hvordan ser kvinderne ud I dit land?

Eugene: Hvad er der?

Soldaten: Jeg sagde hvordan ser kvinderne ud I dit land?

Eugene: Oh! Hvorfor kom jeg her?

Soldaten: Ja, kvinderne. Hvad så? Er de...øhh...vilde eller underdanige?

Eugene: Jeg tror jeg har begået en fejltagelse

Soldaten: Jeg kan li' dem underdanige.

Eugene: Jeg ledte efter en non-stop forbindelse, men et eller andet sted må jeg være faldet i søvn. Ingen vækkede mig. Ingen sagde noget.

Soldaten: Du er heldig. Ikke her. Her er de alle kraftige.

Stærke. De har skæg. Ikke ligesom de kvinder man ser på TV.

Eugene: Præcist. Dagene gik og jeg vænnede mig til at rejse. Bjergene, Broerne. De fremmede lande. Steder jeg aldrig har set før.

Soldaten: De laver work-out og så får de disse hersens grimme muskler. Jeg kan bedst li' kvinder bløde og lækre.

Eugene: DU sagde du også kunne li' broer?

Soldaten: Jeg elsker dem.

Eugene: De gør jeg også.

Soldaten: Kvinderne I dit land, vil de virkelig elske eller går de bare efter dine penge?

Eugene: Det er lige som du siger det. Dage og broer passerede forbi. Jeg mistede mit kort. Min orientering. Verden er et stort sted, og overalt er der stationer, mennesker der siger farvel. Jernbanespor, veje, togsignaler, klokker....

Soldaten: ...Yeah, Jeg forstå hvad du mener, selvom jeg ikke forstå ord af hvad du sige. Vi har det alle sammen på samme måde med kvinder. Om de er kinesere eller kroater. Jeg er blevet skilt tre gange. Og alle tre gange hadede jeg dem mere end jeg nogensinde elskede dem. Er du gift? Enke? Jeg ville elske at være enke.

Eugene: OK. Jeg skal forklare det så godt jeg kan.

Jeg rejste af for mange grunde.

Måske tog jeg med toget i stedet for at tage et gevær.

Fordi... fordi jeg troede på alle de misforståede teorier om tid og vej...

På grund af en mistet drøm.

Fordi jeg troede på heltedåd. Fordi jeg var modig og dum og fjollet.

Fordi jeg var en død man der var forelsket I livet.

Fordi jeg ønskede at lovprise en verden der ikke engang kan holde sig selv ud. På grund af den dvælende duft fra et par der har svoret hinanden evig troskab og som aldrig holdt sammen.

Fordi der ikke længere voksede noget I mit land, ikke engang græs.

Fordi nogen havde stjålet deres rødder, træerne, vinden. Fordi der var skole for de døvstumme hvor de uddannede specialister, byrådsmedlemmer og kunstnere. Fordi... fordi (**Ler**) Jeg tror jeg forlod mit land fordi der var så mange grå urner.

Måske tog jeg toget fordi jeg var nødt til at krydse galskaben i situationen hurtigt.

(**rasende, højt**) Jeg tog med det fordi jeg følte ligesom det og ikke vidste hvad jeg gjorde.

Jeg tog med det fordi mine nosser sveder ligenu!

Soldaten: Bliv nu ikke så gal. Det er hun ikke værd. Selvom hun er KVINDEN, hende der får dig til at føle sådan. Hun er det ikke værd. Tænk på dig selv. Intet andet gælder. Okay? Okay.

Eugene: Okay?

Soldaten: Okay!

Eugene: Forstår dig...

Soldaten: Forstår dig...

(De ler begge. Officeren tager is sælger trøjen af)

Soldaten: (Ler) Der ser du? Nu forstår vi hinanden.

Eugene: Jeg fatter ikke hvordan, men du forstod det hele.

(Officeren kommer hen til dem med en tallerken og noget brød)

Officeren: Har I hemmeligheder?

Soldaten: Han er ligeså fuld af lort som alle andre.

Officeren: Troede du virkelig at folk var bedre andre steder?

Soldaten: Det får mig til at føle mig bedre, at vide at de er l ligeså fucked up andre steder.

Officeren: Også mig. **(viser Eugene maden)** Er du sulten?

Eugene: (Glad) Det var på tide. Jeg var faktisk sulten.

Officeren: Hvad? Er du ikke sulten?

Eugene: Jeg ville dø for at få noget at spise.

Officeren: Ikke sulten var? Hvadfor noget- tror du der er noget i det?

Soldaten: Bare rolig. Vi vil ikke forgifte dig. Hvis vi ville slå dig ihjel, ville du allerede indånde jord nu.

(Officeren brækker brødet i to stykker og giver den mindste halvdel til Soldaten)

Officeren: Du skal blive sulten snart. Så bliver du nødt til at bede om mad.

(de to spiser)

Soldaten: Lad ham være. Måske anbringer han bomber, men han er ikke en skidt fyr.

(Eugene rækker ud for at bede om et stykke brød fra Soldaten. Soldaten bliver rørt og går over til ham. Han giver krummerne til Eugene, som glad tager imod dem. Han spiser krummerne som en glad mus. Musik)

Eugene ligger og sover. Officeren udfylder formularer mens Soldaten, der sidder i sin stol, forsøger at fløjte. Han kan ikke. Han nynner en folkemelodi indtil han opdager, at han ikke kan den ret godt. Han starter forfra og laver en ny fejltagelse.

Officeren: Du mister dit gehør.

(Officeren nynner nu hele verset)

Officeren: Det er sådan den er.

(Soldaten forsøger igen, men igen i en forkert toneart. Officeren ler)

Soldaten: Jeg gad nok vide hvor sporet ender.

Officeren: Sporet ender aldrig. Det kommer til en station som denne her og fortsætter så til den næste og så den næste igen.

Soldaten Du har rejst. Du har set verden.

Officeren: Det er svært at huske den.

Soldaten: Hvis jeg havde rejst, ville jeg aldrig ha' glemt min rute.

Officeren: Hvis du har rejst ville du ha' glemte dig selv. Hvorfor fortæller du mig historien om din far og bomben igen?

Soldaten: Det var ved grænsen og hun var udlænding. En smuk blondine klædt i blå, med en engels stemme....

(Officeren's og Soldaten's stemmer fader ud. Langsomt holder vi op med at høre Soldaten, selvom han fortsætter med at gestikulere som om han taler ophidset. Hverken Officeren eller Soldaten lægger mærke til at Eugene er vågnet)

Eugene: ...Jeg tror den eksplosion har skadet min hørelse... Jeg kan ikke høre noget. Jeg er blevet døv.

Eller også er alle helt stille så jeg ikke kan høre dem. Eller de gør som om de snakker for at narre mig.

(I det fjerne høres slag)

Men jeg kan høre noget.

Jeg hører...

Hvad er det? Det er... det er...det er...

Et hjerte. Det er mit hjerte. Jeg har aldrig hørt det slå så voldsomt. Som om det forsøger at fortælle mig noget.

(Slagene bliver højere og højere)

Det er tæt på, som en hyl. Det gør mig nervøs. Jeg kan sagtens høre dig. Så er det nok, så er det nok, nok.

(Slagene stopper. Lyden af rindende vand)

Hvad er nu det? Noget flyder indeni mig. Jeg tror det er... Det er mit blod jeg hører flyde i mine årer. Det lyder som en rasende flod.

(mærkelige lyde høres)

Og nu? Lyden af mine tanker. De baner sig vej. Rejser sig. Prøver at blive et med mig.

Jeg kan høre lyden af mine indre organer.

Slagene af min øjenvipper mod mine øjne.

Smækket fra mine læber der skilles.

Bruset fra mit spyt som et vandfald igennem mig til det slår imod min mave.

Vindens hylen når den kommer ind og ud af mine lunger.

Jeg kan høre alt hvad der sker indeni mig og intet andet.

Jeg tror jeg er blevet stok døv.

(I slutningen af Eugene's monolog hører vi igen Soldaten fløjte en folkemelodi)

Soldaten: I morgen tager jeg sydpå.

Officeren: Sydpå? Hvorfor det?

Soldaten: De har ting der.

Officeren: Den eneste ting sydpå er mennesker.

Soldaten: Jeg er ligeglad. Jeg tager sydpå.

Officeren: Passene er værre der. Og forbrydelserne.

Soldaten: Sydpå ved de noget. De ved hvad der sker. Her kunne vi, - på grund af uvidenhed - ..kunne vi blive ved med at forsvare en grænse der ikke engang eksisterer længere og det ville vi opdage når det var for sent. Eller også har de ændret lovene uden at vi vidste det. Måske har de ikke

engang brug for soldater mere og alle sidder hjemme og ser TV. Alle undtagen mig.

Måske er der kommet en ny chef mens vi stadig tager imod ordre fra den gamle.

Måske er der fyre som ham der taler andre sprog og læser mærkelige bøger og ved hvad de snakker om.

Officeren: Tror du at ham her ved hvad han taler om?

Soldaten: Bestemt.

Officeren: Hvordan kan du vide det?

Soldaten: Fordi han ser så selvsikker ud. Se ham i øjnene. Det er en mand med en overbevisning.

Officeren: Jeg har set bombemænd med det samme fjæs – som bryllupskagedukker.

(Deres stemmer fader væk igen selvom de fortsætter deres gestikulerende samtale. Vi hører kun Eugene, der holder øje med dem)

Eugene: Det lyder som en fjern mumlen.. Gu' ved hvad de snakker om? De taler om deres land. **(Han lytter)**

De må tale om mig og min idiotiske fejltagelse. De ligner ordentlige mennesker. Ærlige. Intelligente. Ærgerligt de ikke kan forstå mig.

Jeg vil vædde med, at vi ville være gode venner. Selvom de er så nær og jeg ikke kan høre dem og de heller ikke kan høre mig.

(Hav lyde. Eugene overrasket)

Men Jeg...

Jeg hører.

Jeg hører bølger, som om jeg havde havet havet indeni mig.

Jeg hører havet som om det skvulpede henover mig og dækkede min krop.

Og jeg kan høre hvad der på den anden side af den mur.

Jeg hører en soldats kærester der kommer og ikke finder det de har lovet.

Jeg hører en is sælger der ikke har spist andet end hans egne varer i ugevis.

Jeg hører en dreng i en park som de får til at græde da de vil fotografere ham.

Jeg hører et tog der kommer ind og nu er det for længst kørt igen.

Jeg hører forskellige stemmer på et andet sprog end mit.

Jeg kan høre larmen fra fem udenlandske byer.

En fløjte fra transitpolitiet i Hong Kong. En flyver der lander i Frankfurt, oven i købet en hulken af en glemt brud i Vancouver.

(Eugene, døv, lidenskabeligt)

Jeg hører musik og fodtrin.

En fest tusinder af kilometer væk. Klirren af latter og løftede glas. De bedste ønsker på fem sprog som jeg ikke taler men kan forstå.

Jeg hører skratten af en blind mand der forsøger at læse tegnsprog.

Jeg hører dårlige nyheder i morsekode.

Jeg kan høre lang-distance elskovserklæringer og to fremmede der mødes på en jernbanestation der ligner et postkort.

Jeg kan høre klappen af det begejstrede publikum i et ukendt teater et sted i verden.

Jeg hører skyernes skraben mod månen og nytårs fyrværkeri.

(Pludselig bliver Eugene nervøs)

Jeg hører et geværskud. Nogen falder. Nogen løber væk. En dør smækker og en radio sprutter morgendagens nyheder ud som de allerede var fem dage gamle.

Jeg kan høre en menneskemængde bevæge sig mod det samme sted og jeg kan høre at de ikke ved hvorfor.

Jeg kan høre ting langt væk, men her er de lige ved siden af mig og jeg kan knapt høre dem....

Er det fordi jeg ikke er her?

Eller er jeg ved at dø?

Eller er jeg allerede død?

(Pludselig bliver Soldaten og Officeren indtrængende overfor Eugene)

Officeren: Hvad er det han siger?

Soldaten: Jeg tror han bad.

Officeren: Det var skræmmende

Soldaten: Han spillede besat

Officeren: Tror du det er af djævelen?

Soldaten: Eller måske er det feber?

Officeren: Måske er han skør?

Soldaten: Eller han sang.

(**Til Eugene**) Sang du? Hvad var alt det du snakkede om?

Officeren: Hvem fornærmede du? Hvilke nedladende ord var det du brugte?

Soldaten: Tal, fange. Tal...

Eugene: (rædselslagen) Ja... Ja... Ja...

Officeren: hvad er det for noget med alt det 'Ja – Ja – Ja'?

Soldaten: Han bliver ved med at gentage det.

Officeren: Hvad tror du det betyder?

Soldaten: Det lyder som en slags hilsen. Ligesom 'HEJ'

Officeren: Eller måske er det en slags bekræftelse. Måske betyder 'ja' 'JA'

Soldaten: Det tror jeg ikke. 'Ja' lyder overhovedet ikke som 'Ja'

Officeren: Men måske gør det på et andet sprog, 'Ja' det gør.

Soldaten: "Ja?"

Officeren: "Ja"

Soldaten: De er ikke ens- se her. **(Til Eugene)** Hør fremmede, vil du ha' en kugle mellem øjnene?

Eugene: Ja... ja... ja... **(ler)**

Soldaten og Officeren: Ja... Ja... Ja... **(de ler)**

Soldaten: Vil du ha' mig til at skære dine tæer af og servere dem for dig til frokost?

Eugene: Ja... Ja... Ja...

Soldaten og Officeren: Ja... ja... ja... **(de ler)**

Soldaten: Sig efter mig: "Jeg er et besværligt bæst"

(Soldaten gestikulerer foran Eugene for at få ham til at gentage hvad han lige sagde)

Soldaten: Sig efter mig: "Jeg er et besværligt bæst"

Eugene: Jeg er et besværligt bæst.

Soldaten og Officeren: Ja... Ja... Ja... **(de ler)**

Officeren: Så er der min tur. Lad mig. **(Til Eugene)** Sig: "Jeg er et dyr. Jeg er et beskidt dyr"

Eugene: (Anklagende) Beskidt dyr.

Officeren: Hvar?

Eugene: Beskidt dyr

Soldaten: Det lyder som han kaldte dig....

Guard: Er jeg et beskidt dyr?

Eugene: Ja... Ja... Ja...

Officeren: Din søn af en luder! Efter alt hvad jeg har gjort for dig så er det sådan du viser taknemmelighed. Jeg slår dig sgu' ihjel.

Soldaten: Rolig, boss. Han forstår dig ikke. Han aner ikke hvad han siger.

Officeren: Han kaldte mig "Beskidte dyr"

Soldaten: Han efterlignede bare, ligesom en papegøje. Ligesom et vildt dyr ikke?

Officeren: Nogen gange tror jeg han bare spiller dum.

Soldaten: Han forstår os ikke..... Hør for eksempel det her. (Til Eugene) Er du bange?

Er du bange?

(Stilhed)

Soldaten: Er du bange?

Eugene: Ja.

Soldaten: Kan du li' at være bange?

Eugene: Bange.

Soldaten: Kan du li' det?

(Eugene viser, at han ikke forstår noget)

Soldaten: Der ser du. Han forstår ingenting.

(Soldaten starter igen på at fløjte sin folkesang, en smule mindre falsk nu. Han går tilbage til sin stol)

Officeren: Kan du ikke fortælle mig den historie igen om din far og bomben?

Soldaten: Det var ved grænsen og hun var en brunette i et rødt sæt tøj...

(Telefonen ringer. Det er den mest overraskende lyd i verden for Soldaten og Officeren. De farer op og vender sig mod hinanden i rædsel)

Soldaten: Jeg troede den var afbrudt.

Officeren: Den har aldrig ringet før.

Soldaten: Øhh, Du må hellere svare den sir

Officeren: Du gør det

Soldaten: Nej, det kan jeg ikke.

Officeren: Er du bange?

Soldaten: Du er chefen på denne her post. Det er dit ansvar.

Officeren: Men du kunne udgive dig for at være min sekretær eller sådan noget lignende

Soldaten: Jeg er Soldat, ikke sekretær

Officeren: Kom nu. Du svarer eller jeg sender dig på lokumstjeneste igen.

Soldaten: OK da, siden du spørger så venligt.

(Soldaten svarer telefonen. Ser alvorlig ud)

Soldaten: Hallo? Ja, sir... Ja sir!... "Ja sir"... Ja sir... **Ja sir** ...
Selvfølgelig sir... Straks, sir

Et øjeblik. **(Til Officeren)** Det er til dig.

Officeren: Hvem er det?

Soldaten: Sir.

Officeren: (Rædselsslagen, svarer) Javel sir... ja, det er mig... Ja...

Fangen ankom for fem dage siden... Ja... ja... Han spiser godt og har småsludret derudaf... Han har fået et bad, men han lugter ikke dårligt. Vi har også fået et bad og soldaten kan allerede fortælle...JA...
Ja...

(Pludselig rynker han panden og ser på Eugene. Eugene er bange)

Er du sikker?

Befaling? Har vi kigget i hans pung?

(Soldaten pirker til Eugene og tager hans pung. Han giver den til Officeren, som ser på den mens han taler)

Det har vi allerede gjort og selvfølgelig...selvfølgelig... ja... ja...

(Tager et stykke papir fra Eugene's pung)

Her er det. Ja sir, præcis som De sagde. Strålende ide. Til deres tjeneste. Vær ikke bekymret.

Men, før vi lægger på, forklar mig så lige en ting, så vi kan fortsætte.

Ja, fortæl mig:

Hvordan er vejret der?

Hvad har kvinderne på?

Hvor meget koster en øl?

Hvad er navnet på Præsidenten?

(Venter på svar)

Hallo? Hallo? Hallo?

(Lægger på. Eugene ser håbefuldt på ham)

Eugene: Er alting OK? Er alting i orden? I har forstået fejltagelsen nu?

(Musik. Soldaten og Officeren ser på hinanden og går hen til Eugene. De tager ham brutalt under armene og flytter ham til midt på scenen)

Eugene: men...men...men...åhh Gud, Jeg håber ikke I vil begå en fejltagelse.. Det håber jeg ikke. Gør ikke noget...

Soldaten: Du må hellere holde mund...

Eugene: Vent...vent...

Officeren: Afsted!

Eugene: Hvad sagde han? Hvad sker der?

Officeren:

Vi har opdaget noget vigtigt. Vi har modtaget oplysninger fra hovedstaden. De har givet os data som har gjort os i stand til at bekræfte din identitet.

(Officeren giver Soldaten et stykke papir)

Soldaten: Hvad er det?

Officeren: Det er hans pung. Den falder fra hinanden.

Soldaten: OK, men hvad er det her?

Officeren: En ID.

Soldaten: Forstår du hvad den fortæller os?

Officeren: Fuldstændig

Soldaten: men.. hvad sprog er den på?

Officeren: Vores.

Soldaten: Vores?

Officeren: (Læser) "Kørekort. Eugene Gant, Adresse, by, etc. etc.
Dato: 19. Juli. Det har hans billede. Tilmed et snap shot.

Soldaten: (Til Eugene) Er det dig?

(Eugene stirrer på det)

Soldaten: Er det dig!!

(Eugene ryster)

Officeren: Hvorfor lader du som om du ikke forstår os? Hvorfor gør du som om du taler et andet sprog? Du er jo her fra. Det her er dit land. Du taler vores sprog. Vi ved nøjagtigt hvem du er.

De ringede fra hovedstaden med alle informationer om dig. Du arbejder i Landbrugsministeriet. Du modtager ansøgninger. Du stempler dem. Du behandler dem. Du arkiverer dem. Hvorfor har du gjort som om du var en anden?

(De giver ID kortet til Eugene som ser glad på det. Han begynder at rette sig op)

Soldaten: Hvad skjuler du? Hvorfor foregiver du at være udlænding? Elsker du ikke dit land? Kan du ikke huske?

Officeren: Efter alt hvad dit land har gjort for dig! **(rasende)** Genkender du dette dokument? Ser det ikke bekendt ud?

Eugene: Ja... mig.

Det er mig. Jeg var tyve år og jeg troede at jeg aldrig ville dø. Hele verden var en stor kage og jeg var et fødselsdagsbarn. Det er mit kørekort.

Og det er mit navn. Mit navn er Eugene Gant. Eugene Gant... og... Åh Gud! Jeg er i mit eget land. Det er her jeg er fra!

Men alt har ændret sig så meget!

Officeren: Hvad siger han?

Soldaten: Han er meget syg. Han har rejst igennem 12 kontinenter i alt og i dem alle var soldaterne lykkelige undtagen her. Han kan ikke lide det her. Han ønsker at rejse sydpå..

Officeren: Fint. Vi må helle se at komme af med ham.

(De to mænd begynder at klæde Eugene som i scene et og giver ham hans kuffert tilbage)

Eugene: Jeg er tilbage og jeg genkender intet. De taler alle så forskelligt, så mærkeligt, så fremmed.

Officeren: Lad os få ham herud.

(Officeren begynder at forlade scenen, men først tager han telefonen ned fra væggen og tager den med sig)

Officeren: (næsten grædende) Jeg er træt af hovedstaden.

(Officeren forlader scenen)

Soldaten: (Til Eugene) OK, afsted med dig.

Eugene: Hvorhen?

Soldaten: Til der hvor skinnerne ender.

Eugene: Men jeg bor jo I det her land, på vej et sted hen, meget tæt på et eller andet.

Soldaten: Du kan jo fortsætte med at humpe verden rundt.

Eugene: Vi snakker nu, vi forstår hinanden.

Soldaten: Ja nu forstår vi hinanden. **(giver Eugene hans pas)** Men vi er ligeglade.

(Soldaten tager fat i Eugene for at smide ham ud)

Eugene: Tak.

Soldaten: Farvel.

Smider Eugene ud. Lyd af toge, biler, flyvere, en hvirvelvind. Eugene konfronteres med larmen. Vi hører den samme musik som i starten af stykket. Soldaten sætter sig i sin stol. Han nynner melodien og falder i søvn.

Eugene samler kortet op, retter sig op, ryster sit hoved.

Vi hører de andre passagerer tale på andre sprog. Eugene lægger mærke til et skilt på et ukendt sprog, der tilsyneladende viser stationens navn.

Eugene samler sin kuffert op og går forsigtigt rundt på stationen, lytter til stemmerne der gjalder over højtalerne, igen på et uforståeligt sprog.

Eugene ser efter nogen at snakke med, men ingen stopper. Han sætter sig på sin kuffert, ser på sit ur og kan ikke forstå hvor tiden er blevet af.

Så vågner Soldaten og som en del af hans daglige rutine, begynder han at råbe.

Soldaten: Alle ud! Lukke tid. Alle ud!

Eugene ser ham og skynder sig forhåbningsfuldt over til ham

Eugene: Undskyld mig hr. kunne De ikke, undskyld mig hr., jeg, jeg....

Soldaten: Forlad stationen, vi lukker nu. Kom tilbage mandag!

Eugene: Jeg forstår ikke hvad de siger hr., men...

Soldaten: Ud! Alle ud!

Eugene: Jeg forstår ikke deres sprog...

Soldaten: Hvar? Hvad siger du?

Eugene: Hvad siger De?

Soldaten: Hvad fanden er det du vil?

Eugene: Ved De hvor jeg ...Hvor er jeg? Hvad er det for et land?

Soldaten: Jeg forstår dig ikke. Passport!

Eugene: Nåhh! Passport. Her er det. Selvfølgelig, Passport. Det må være her.

Eugene tager sit pas frem og giver det til Soldaten.

Black out.

(c) Copyright

US Library of Congress.